

[Anne Grete Holmsgård]

de kontrast til, at de radikale i øvrigt har været dem, der har båret langt det meste af dette igennem. Selv om de ikke i betænkningen har tilsluttet sig ændringsforslagene, er det i kraft af forlig med det radikale venstre, at regeringen har været i stand til at gennemføre den mest hårdhændede nedskæringspolitik, som er blevet ført hidtil.

Endelig vil jeg gerne bede hr. Bilgrav-Nielsen om en uddybning af de kommentarer, han kom med omkring Gammel Dok. Sådan som forslaget om Gammel Dok ser ud nu, er der stadig tale om en beskæring – det er ikke det oprindelige beløb, der står tilbage – og jeg vil gerne have at vide, om de radikale går ind for den beskæring, eller om de er i mod den.

Endelig vil jeg sige til de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet, at vi støtter forslaget om at ændre i tekstanmærkningerne til infrastrukturprogrammet, ligesom vi støtter de radikales forslag om simpelt hen at hive 40 mill. kr. ud af infrastrukturprogrammet til NATO.

Vi støtter også forslaget om, at der kan bygges to færger til Kalundborg–Århus-overfarten, selv om jeg faktisk betragter dette forslag som en noget ufin måde at komme uden om SFs forslag på.

Endelig vil jeg sige, at vi vil stemme imod fremskridtspartiets alternative finanslovfor-
slag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal fatte mig i korthed for ikke nok en gang at blive angrebet for, at jeg udnytter min taletid lidt rigeligt.

Dansk økonomi har ikke haft det godt, det ved vi sådan set alle sammen, og det fremgår af visse redegørelser og af de ændringsforslag, vi i dag skal tage stilling til. Det er desværre en nødvendighed at skære ned, selv om det er ubehageligt. Vi erkender lige så vel som den tidligere regerings medlemmer, at det stedse stigende underskud er som en be-
gyndelse til en lavine, der til sidst ikke lader sig standse, og som kan være helt ødelæggende for samfundet. Derfor må vi sige: går vi ikke i aktion i tide eller i hvert tilfælde prøver på det i tide, er der ingen muligheder for at standse det. Det er det, der kommer til udtryk i de ændringsforslag, som regeringen har stillet til nærværende finanslovfor-
slag.

Jeg må klart sige, at fra vores side er det ikke et udslag af en vis sadisme, men af realisme, af, at vi erkender nødvendigheden heraf. Vi må jo sige, at de opstillede mål med besparelser på 20 mia kr. ikke er nok, men dog noget med minus ca. 15 pct. Det finder vi er ganske godt scoret af en mindretalsregering. Der er vist ikke ret mange mindretalsregeringer, der har opnået bedre resultater.

I kristeligt folkeparti er vi heller ikke blinde for, at besparelser ikke er alfa og omega, at besparelser har kontraktive virkninger. Derfor må vi altid tage hensyn til, hvilke besparelser det er, vi gennemfører. Derfor skal man udvise omhu, når man foretager besparelser, på grund af disse modrettede virkninger. Vi vil ikke påstå her i dag, at alle besparelserne fuldt ud har taget hensyn hertil, men vi erkender, at der er prøvet på det, og jeg tror ikke, at nogen regering før denne kan påstå, at de har formået at gennemføre besparelser, som ikke på visse områder havde uheldige kontraktive virkninger.

Lad mig så om de enkelte besparelsesfor-
slag fra de enkelte partier sige, at fremskridtspartiets forslag kan vi ikke støtte. Vi ønsker ikke revolution i dette samfund. VS' forslag kan vi heller ikke støtte; selv om der er nogle, der er ganske sympatiske, så er vi dog også her imod at ændre så meget i samfundets opbygning, som der lægges op til fra VS. SFs forslag kan der også være nogle sympatiske imellem, men gennemgående er det også sådan, at SF ikke ønsker at tage hensyn til det reelle i dansk økonomi i øjeblikket. Det kan altså ikke hjælpe, at man vil dele ud, uden at man sørger for, at der også bliver samlet ind.

De radikales ændringsforslag er på visse områder positive, og enkelte har regeringen også været villig til at støtte. Det er ikke de radikale ubekendt, at vi i kristeligt folkeparti gerne så, at man fik flere penge afsat til cykelstier, og det er det, der sker nu, så vi hilser det meget velkomment, at det nu kan blive en realitet.

Lad mig så sige noget til fru Ingerlise Koefoed og hr. Bilgrav-Nielsen, som både snakkede om forsvaret og om u-landspolitikken og u-landshjælpen. Lad mig sige til fru Ingerlise Koefoed med hensyn til forsvarspolitikken, hvorledes kristeligt folkeparti støttede den. Vi har lige haft en debat om raketter, hvor vi kom ind på hele problematikken, så